

gives at være de virkelige Grunde, vil jeg bestemt benegte, er til Stede her. Tvertimod, saaledes som disse Forslag ere vorede under Ministeriets og Universitetets Hænder Aar for Aar som Vidnesbyrd om, at de dog ikke ere saa aldeles nøie overveiede, naar de komme frem, overbeviser det mig om, at de kunne have godt af at funde sig ogsaa paa det kemiske Laboratorium et Aar eller saa endnu, i alt Fald i nogen Tid endnu, indtil vi komme under andre og bedre Forhold, og navnlig indtil vi se, hvilken Forandring i Forholdet det vil føre til, at den Bygning, som med Grund og Andet er af over en Million Kroners Værdi, bliver taget i Brug. Jeg er ikke uden Betænkelighed ved, at Mindretallet gaar hen og disponerer over den betydelige Grund i St. Pedersstræde og Studiestræde og over de Bygninger, der have været brugte til polyteknisk Lærestiftelse, og som stadig have været beregnede til som nogen Erstatning at skulle falde tilbage til Statskassen. Jeg skal ikke negte, at jeg tror, at det ogsaa fra Udvalgets Standpunkt maatte være heldigt, at dette Spørgsmaal blev nærmere overveiet, saa at man fik en Begrænsning af den Brug, som Ministeriet maatte gjøre af Bygningerne for at indrette et Par Auditorier, og af den Befolking, som dette maatte medføre, og at vi fik det klart frem i bestemte Forslag til 3die Behandling. Altsaa af saglige Grunde og af Hensyn til det Nyttige for selve Videnskaben i at vente og overveie disse Spørgsmaal noget nærmere, stemmer jeg for Mindretallets Forslag ved denne Behandling. Hvad jeg af politiske Hensyn gjør til Slutning, ligger ikke for i Diebliffet.

P. Holm: Overfor de politiske Betragtninger, der ere anstillede af det ærede Medlem, som sidst talte, i Anledning af det foreliggende Forslag, og som han mente, hvilke de saglige Grunde end kunde være, være nok til at være imod Vedtagelsen af denne Sag, skal jeg bemærke, at naar vi ere komne ind paa at føre Forhandlingspolitik, saaledes som Tilfældet er, da staar jeg paa det Standpunkt, at saa maa man se paa Sagerne og ikke vedblive at staa og se paa, hvilke Personer det er, der skal bevilges til. For mig staar det, naar man skal se paa Sagernes Realitet og paa, hvad der tjener

til Befolkningens Vel, saaledes, at Personerne ikke ere nogen Hindring for Arbeidets Fremme, og det, at disse Personers Navne skulle knyttes til dette eller hint, staar ikke for mig som noget Væsentligt. Derfor kan jeg ikke af politiske Grunde lade mig bevæge til at stemme imod Flertallets Forslag, naar jeg er enig med det. Det ærede Medlem bemærkede, at Ministeriet paa den Maade kunde faae, hvad det ønskede, det behøvede blot et Dieblit igjen at gaa udenfor Grundloven, „saa have de os“, sagde det ærede Medlem, altsaa han selv var med. Det er efter hans Mening givet, at „saa have de os“, de behøve blot at true med at ville tage selv, hvad der negtes. Det kan jo være, at hans Betragtningssmaade er rigtig, men saa er der noget Andet, man kan gjøre gjældende overfor denne Sætning, „at de have os“. Hvorfor har det danske Folk og dets Repræsentanter ikke forandret dette Forhold? Mon det ikke skulde ligge i, at det danske Folk og dets Repræsentanter i det Hele ikke ere vaagne og stærke nok til at modstaa de Forlangender, som ere komne frem, og tror man ikke, at det var paa Tide at faae en anden Mand ind i det danske Folk og navnlig at komme til, at de ledende Mænd vilde tage ganske anderledes fat og personlig træde i Stranken for sine Meninger, hvis man vil have den Magt ført ind i det danske Folk, at det kan staa imod, naar Talen er om at komme ind paa en Forhandlingspolitik med Ministeriet? Det var det, som skulde have været gjort, men som ikke er blevet gjort. Alle ere vegne tilbage for Konsekvenserne af de Tanker og Planer, som de have begyndt med overfor dette Ministerium, lige fra den Øverste til den Nederste, hvis Noget kan betegnes saaledes i det danske Folk. Det har ikke været besjælet af den rette Modstandsaaend, der maatte være til Stede, dersom den Politik skulde være ført igjennem, som man begyndte under Navn af Visnepolitik. Derfor kan det ærede Medlem sige, at naar de true, „have de os“, men de have jo ogsaa ham. Jeg beklager, at Forholdet er saaledes, og jeg har været med til at gjøre, hvad jeg kunde, for at den virkelige Modstandsaaend kunde være kommen til Stede i det danske Folk, men jeg hører ikke til et Parti, som repræsen-